

МИ

Хто у всесвіті найкращий твір – не ми?
В очах у розуму зіниця й зір – не ми?
Це коло всесвіту скидається на перстень,
А камінь, що горить ясніш од зір – це ми.
Омар Хайям

#20

Той факт, що «МИ» існує й досі, вартий захоплення!

*Із інтерв'ю з Оксаною Назимко,
другим редактором
журналу «Ми»,*

◀◀ Редактори журналу «Ми» попередніх років, чит. ст.3

Журнал Куликівської школи #20 2012 р.

Автори і герої

«МИ» - це МИ!

Осінь 2003 року надихнула творчих людей нашої школи на створення журналу «**Ми**». Саме тоді з ініціативи вчительки світової літератури **Любові Андріївни Грінченко** був започаткований шкільний журнал, і учні Куликівської школи отримали його дебютний перший номер. Час пролетів швидко... І сьогодні ви і «**Ми**» святкуємо ювілей! У нас у руках 20-й номер журналу! За порівняно короткий термін шкільне видання стало літописом усіх подій, які відбувалися з тими, кого можна назвати по-дружньому **МИ**!

Ми - це люди вільні, мислячі, створені для постійного вдосконалення.

Ми – це сьогоднішні учні й учителі Куликівської ЗОШ.

Ми – це ті, хто в минулі роки вчився в нашій школі.

Ми – це всі ті, хто ділиться своїми думками з читачами журналу.

«**Ми**» - це надійний друг і добрий порадник.

«**Ми**» - це шкільна трибуна, із якої кожен може висловитись.

«**Ми**» - це можливість почути всіх: учнів і вчителів, батьків і психологів, директора й завуча.

«**Ми**» - це можливість розповісти про талановитих учителів та розумних учнів.

«**Ми**» - це наша спільна добра, корисна справа.

Одним словом: «**Ми**» - **це ми!** Ми всі – герої нашого журналу, і ми – його автори.

Вірю, що наша практична журналістська діяльність допомагає нам проявляти й розкривати себе, удосконалювати наші знання з рідної мови, розвиває наш інтелект, робить наше рутинне шкільне життя різноманітним, цікавим.

Отже, з «**Ми**» ми будемо втілювати в життя всі наші задуми й побажання, із кожним випуском будемо вдосконалюватися, адже

з «Ми» нам надійніше й цікавіше!

*Ваш редактор **Софія Коса**.
А інтерв'ю з першими
редакторами читайте на с.2*

20-й номер журналу робили

учні 5-11 класів – члени студії
журналістів-аматорів під керівництвом
Л.А.Грінченко

Дизайн Л.А.Грінченко

титульної
сторінки
Комп'ю-
терний
набір:

Верстка, дизайн О. С. Зеленський

Фоторепортажі О. С. Зеленський,
Л.М. Дзюба

Редактор Софія Коса, 10-Б клас

У номері

«МИ» - це МИ! Слово редактора до ювілею журналу	1
«МИ» - редактори	2
2012-й рік – рік Чорного Дракона	5
Євро-випускники	6
Естонія. Семінар із проблем демократії	7
Перлина прибалтійського краю	8
Мої останні шкільні літні канікули	10
VIP-запрошення в казку	11
Our impressions!	12
Змагання серед розумників	14
Позитивна самооцінка. Поради психолога	16
Фоторепортаж	18
Філософія для душі	20
Шкільні приколи	20

«Ми» - редактори

Ювілейний 20-й номер журналу «Ми» надає слово трьом попереднім редакторам нашого шкільного видання

Оксана Бодяко, перший редактор журналу

Як виникла ідея створення журналу «Ми»?

Улітку 2003-го року нам до рук випадково потрапив журнал Сіверської гімназії, що знаходиться в далекій Томській області аж у Росії. «А чим ми гірші?» - подумали ми, перечитавши той журнал, і у вересні того ж року зібрали на раду краших, творчо обдарованих учнів із 6-11 класів. Обговорили ідею, підтримали її, посперечались про назву нового журналу та й почали працювати. Лариса Валеріївна Бодяко, яка на той час була заступником директора школи з навчально-виховної роботи, якраз відвідувала курси з підвищення кваліфікації в Чернігові. Вона привезла зразки шкільної преси з інших шкіл області. Звичайно, на міському рівні такі журнали виглядали трохи інакше: різнобарвні сторінки цупкого паперу, допомога професійної типографії. Але обсяг видань був зовсім невеличким... Ми вирішили створити набагато змістовніший, насичений різними цікавинками журнал. Цю ідею зустріли з ентузіазмом як учителі, так і діти. Усіляко допомагав початківцям-журналістам і директор школи Володимир Олександрович Скороμεць. Приємно було брати участь у роботі над виданням, кожен намагався якось посприяти процесу створення журналу, щось порадити, запропонувати.

Восени 2003-го року журнал «Ми» вийшов у світ.

Чим запам'ятався тобі досвід роботи в шкільному журналі «Ми»?

Робота в журналі запам'яталася, насамперед, своєю новизною, адже раніше такого масштабного видання в школі не було.

Що цікавого та нового сталося з тобою після закінчення школи?

Відразу після закінчення школи я вступила до Чернігівського вищого професійного училища побутового обслуговування, потім - до Київського національного університету технології та дизайну на заочну форму. Певний час я навчалася в обох закладах паралельно, а після закінчення училища повністю присвятила себе університету. Я здобула спеціальність інженера-технолога-конструктора легкої промисловості.

Чим ти займаєшся зараз? Які твої плани на майбутнє?

Моя робота творча й постійна. Я шию одяг, багато спілкуюся з людьми. Ця професія вимагає не лише знань інженера-конструктора, а ще й - психолога. Іноді потрібно допомогти людині з вибором або просто вислухати. Буває, що клієнт ніби обирає модель, але в той же час намагається «виговоритися». Тому досить часто доводиться надавати й психологічну допомогу, якось розрядити людину чи просто порадити щось.

Окрім того, я займалася з дітьми в Центрі позашкільної освіти. Ми шили багато іграшок, плели кошики з використаного паперу, робили різноманітні

прикраси власноруч.

У мене надзвичайно творча професія, я задоволена власним вибором, адже нечасто людина може щиро зізнатися, що любить свою роботу. Я насправді займаюся улюбленою справою.

Чи вплинув досвід роботи в сфері журналістики на твоє життя?

Беззаперечно, так. У спілкуванні з людьми досвід роботи зі словом є надзвичайно цінним. Ти ніби вчишся виражати власні думки в художній формі, у розмові з оточуючими почуваєшся вільно, без постійної потреби вишукувати в книжках потрібні слова.

Що б ти хотіла побажати нашому шкільному виданню?

Чесно кажучи, я навіть не сподівалася, що справа дійде аж до двадцятого номера))) Тоді я думала, що перший номер стане й останнім. Але потім зрозуміла, що справа продовжується, номери один за одним готувалися до друку! Це класно! Для учнів шкільний журнал є способом вираження власних думок, адже іноді за навчанням ми зовсім забуваємо про творчість. Хочеться, щоб діти писали про те, що наразі їх цікавить та хвилює, щоб були сміливими в подачі креативних пропозицій.

«Ми»! Тримай марку, завжди будь цікавим для своїх читачів!

Оксана Назимко, другий редактор журналу

Чим запам'ятався тобі досвід роботи в шкільному журналі "Ми"?

Ні для кого не секрет, що я продовжувала й після закінчення школи займатися журналістикою. А коли закінчила університет - працювала в нашій Куликівській районній газеті "Поліська правда". Ще перебуваючи на посаді редактора шкільного журналу, я зрозуміла, що це моє покликання. Я отримала досить великий досвід у вмінні викладати свої думки на папері, збирати точну та

правдиву інформацію, профільтовувати та об'єктивно подавати її в якнайкращому вигляді. І, звичайно ж, - уміння відповідати за написане тобою. Та кож мені завжди подобалися колективні обговорення матеріалів, які підуть у номер. Така робота згуртовує.

Що цікавого та нового сталося з тобою після закінчення школи?

Боюся, для того, щоб переповісти всі перипетії мого "післяшкільного" життя, не вистачить журналу. Говорячи про найголовніше й останнє, - у вирі подій та спілкування з сотнями людей, мені пощастило познайомитися з людиною, яка стала наставником по життю й перевернула мій світогляд. Наразі я знаю, що можу отримати пораду чи відповідь на те питання, у якому навіть Вікіпедія - дилетант.

Чим ти займаєшся зараз? Які твої плани на майбутнє?

Наразі я працюю у піар-відділі брокерської компанії на міжнародному валютному ринку Форекс. Із планами на майбутнє я визначилася давно, сьогодні працюю над їх реалізацією.

Чи вплинув досвід роботи в сфері журналістики на твоє життя?

Так, звичайно, вплинув. Перший запис у моїй трудовій книзі - завідуюча відділом громадсько-політичного життя Куликівської районної газети

"Поліська правда". Я цим пишаюся. Я знайшла себе й сьогодні знаю, чим я хочу займатися насправді. Те, що зараз я відійшла від журналістики, нічого не значить. Як про кореспондента тієї чи іншої газети мене згадують і сьогодні: телефонують, цікавляться фактами з моїх статей. Єдине, що зараз стри-мує мене від праці в сфері журналістики - це те, що рядовий кореспондент у Києві отримує заробітну плату в розмірі двох тисяч гривень! У журналістику ідуть

ідейні люди, готові працювати вдень і вночі за копійки. Я реаліст. Життя в столиці досить витратне. І саме тому на сьогоднішній день (наголошую, на сьогоднішній!) моє матеріальне становище не дозволяє мені працювати за покликом душі. Але так буде не завжди.

Що б ти хотіла побажати нашому шкільному виданню?

Для шкільного журналу патетичні побажання всеукраїнської слави недоречні. Той факт, що «Ми» існує й досі, вартий захоплення. Мені відомо не з чуток, як важко щось створювати, коли взагалі немає коштів та підтримки. Тому я хочу подякувати всім, хто створює цей журнал. Ви гідні поваги та є прикладом для інших. Якщо мені не зраджує пам'ять, то я була другим редактором цього журналу. Тож, якщо кожен другий редактор після школи обирає стежу журналіста, - через декілька років можна сміливо буде говорити, що Куликівська ЗОШ кує таланти для четвертої гілки влади в Україні!

Юля Зеленська, третій редактор журналу.

Добридень, рідна школо!!! Учні... Учителі...

Минуло вже чотири роки, як я покинула стіни Куликівської ЗОШ, а іноді здається, що це було лише вчора... Стільки спогадів: приємних і не дуже...

Журнал «Ми», однозначно, відноситься до приємних!

Чим запам'ятався тобі досвід роботи в шкільному журналі "Ми"?

До лав журналістів я вступила в сьомому класі. Як сьогодні пам'ятаю: ми з подружкою, колежанкою та однокурсницею, Аліною Сиротою, отрима-

ли відповідальне завдання - вивідати в учителів їхні улюблені анекдоти. Це була моя перша замітка до шкільного журналу. Хоча зараз вона здається смішною й дещо примітивною, тоді це було серйозно й безмежно цікаво! Після того було багато статей, інтерв'ю, але найяскравішим спогадом лишилися анекдоти від учителів.

Що цікавого та нового сталося з тобою після закінчення школи? Чим ти займаєшся зараз? Які твої плани на майбутнє?

На даному етапі життя я студентка 4-го курсу Інституту історії, етнології та правознавства імені О.М. Лазаревського й дуже хочу вже за півтора роки стати гарним учителем.

Чи вплинув досвід роботи в сфері журналістики на твоє життя?

Моя майбутня професія передбачає вміння правильно, коректно й доступно висловлювати свої думки, й досвід роботи в шкільному журналі став гарним початком на шляху досягнення успіхів у майбутньому. Тим паче, людина - істота соціальна, тому спілкування нам необхідне. Навички, здобуті в школі, стають у пригоді й сьогодні, більше того, я певна, що допомагатимуть і в подальшому!

Що б ти хотіла побажати нашому шкільному виданню?

Дорогий журнале «Ми»! Вітаю з ювілеєм! Від щирого серця зичу тобі довголіття! А також бажаю натхнення, яскравих історій журналістам та витримки керівникам!

Розмовляла з редакторами журналу «Ми»
колишня активна дописувачка нашого видання,
нині вчителька Куликівської школи
Альона Сергіївна Кисла

2012 рік – рік Чорного Дракона

Новий 2012 рік – рік Дракона. Нелегкий рік. Але й важливий і успішний! Рік боїв і перемог. Ідіть сміливо вперед! Якщо Ви щось відкладали “на потім”, то саме зараз той час, коли треба все вирішити й зробити. Тягнути більше не варто. Рік Дракона – рік здійснення важливих планів.

- КРИСА. Рік Дракона – дуже вдалий для неї. Вона може бути в цей рік спокійна.
- БИК. Не треба забувати, що зупинятися не можна! Хоча зовні все благополучно, це все можна втратити. Рятуйте тільки рух уперед!
- ТИГР. Нелегкий рік для Тигра, головне знайти правильну точку опори й тоді все буде добре.
- КІТ. Внутрішній спокій і заклопотаність особистими справами врятує Кота від зовнішніх хвилювань.
- ДРАКОН. Триумф! Кращий рік! Рік перемог!
- ЗМІЯ. Те, що завжди утримує Змію від непотрібного занепокоєння – її мудрість. Це допоможе й цього разу.
- КІНЬ. Хороший рік для Коня. Є можливість показати себе у всій красі.
- КОЗА. Знайде багато цікавого в різних областях і зможе з’єднати в правильну комбінацію знайдене. Вдалий рік.
- МАВПА. Отримає задоволення від року. Куди Дракону без Мавпи?
- ПІВЕНЬ. Усе, що здається звичайним в інші роки, цього року буде значущим. Хороший рік для укладення шлюбного союзу!
- СОБАКА. Труднощі року будуть лякати Собаку. Іноді не варто йти на пролом, а краще вибрати свій шлях.
- СВИНЯ. Цей рік дуже ошатний для неї. Спокій і тиша вабить Свиню. Але даний рік дасть багато їжі Свині.

Матеріал підготувала Софія Коса, 10-Б

◀ малюнок Труш Олександри, 7-Б клас

малюнок Музиченко Аліни, 7-А клас ▲

Євро – випускники

Футбольний чемпіонат Європи вніс суттєві корективи в навчальний рік . Як повідомляє офіційний сайт Міністерства освіти, для одинадятикласників останній дзвоник цього року пролунає ще **3 травня**, тобто в цей день у них завершаться навчальні заняття. **4-11 травня** 11-і класи здаватимуть випускні іспити, державну підсумкову атестацію, із трьох предметів : українська мова(обов'язково), на вибір математика або історія (обов'язково) та ще один предмет за вибором учня. А вже **12-13 травня** випускникам вручать документи про середню освіту, тобто відбудуться випускні вечори. Відтак **15 травня – 7 червня** всім, хто має намір стати студентом вишу, доведеться писати тести Зовнішнього незалежного оцінювання.

У випускників – дев'ятикласників весна теж буде напруженою. **11 травня** в них завершуються навчальні заняття, а **15-30 травня** на них чекає державна підсумкова атестація. Дев'ятикласникам доведеться складати атестацію з п'яти предметів : українська мова, математика, біологія, географія , іноземна мова чи інший гуманітарний предмет за вибором навчального закладу. **31 травня – 1 червня** випускникам 9-х класів уручать документи про освіту.

Для решти школярів, тобто учнів 1-8-х та 10-х класів, навчальний рік завершиться, як завжди, **25 травня**.

У нашій школі буде все так само, як і в усій країні. 12 травня відбудеться випускний вечір, а після нього всі бажаючі вступити до вищих навчальних закладів будуть писати ЗНО з 25 травня по 7 червня. Як ми дізналися від заступника директора школи з навчально-виховної роботи - Зеленського Олександра Станіславовича, у нашій школі найбільше учнів складатимуть ЗНО з математики, історії, біології, географії, а менше - з фізики, хімії та англійської мови. Дев'ятикласники, крім обов'язкових предметів, будуть складати ДПА з правознавства (9-Б кл.) та світової літератури (9-А кл.). У «випускних» 4-тих класах будуть перевірятись знання з української мови та математики. Для решти школярів, тобто учнів 1-8-х та 10-х класів, навчальний рік завершиться, як завжди, 25 травня.

*Матеріал підготували
І. Борисенко та Ю. Корнілова,
10-Б кл.*

Естонія. Семінар із проблем демократії

На осінніх канікулах 2011 року мені пощастило побувати в Естонії на молодіжному семінарі, присвяченому проблемам демократії. Цю поїздку я запам'ятаю назавжди.

У прибалтійській країні нас зустрічали дуже гостинно. Найбільше вразили незвичні за стилем будівлі, інтер'єри кімнат із старовинними картинами, статуєтками, меблями. Уся ця атмосфера ніби переносила нас у XVIII століття.

На європейському семінарі молодь XXI століття представляли команди з Німеччини, Естонії та України. Мовою спілкування була, звичайно ж, англійська. Ми відчули гордість від того, що можемо розмовляти один з одним, розуміти один одного завдяки англійській мові, яка всіх нас об'єднувала. Ми переконалися на власному досвіді, що англійську мову потрібно знати досконало.

На семінарі ми вчилися демократії за методикою «Рівний рівному». Було різне: організовували й проводили справжні вибори, вирішували маркетингові питання, доводили свою точку зору з різних проблем. Намагалися це робити аргументовано й толерантно.

Була й розважальна програма: ігри, дискотеки, театралізовані шоу, національні пісні, танці, презентації країн.

У такій теплій дружній атмосфері панував суцільний позитив.

Відвідували ми естонську родину, у яку запрошувала нас до себе Хедді, учасниця семінару з Естонії. Її мама була раніше з візитом у Куликівці, тому українську команду щедро частували за великим домашнім столом як старих друзів. Ми смакували національними стравами й невимуслено розмовляли російською мовою, яку, до речі, у цій родині знають добре.

Мене дуже позитивно вразили цілеспрямованість і працелюбність нашої ровесниці Хедді. Вона вивчає правознавство (мріє стати юристом), захоплюється музикою (у родині люблять слухати й співати російські пісні), знає три іноземні мови (англійську, німецьку, російську).

Поїздка до Естонії залишила багато незабутніх вражень, а подякувати за неї дуже хочеться керівникам нашої делегації **Н.М. Дорошенко та О.М.Труш**, які нам в усьому допомагали та завжди підтримували нас.

Хочеться вірити, що і в нас, і в наших нових друзів усе буде добре. Ми багато чого зможемо, і обов'язково багато чого зробимо для того, щоб наші країни процвітали.

А ще кажуть, що життя – це книга, і той, хто не буде подорожувати, прочитає лише одну сторінку.

Тож подорожуймо, чужому навчаймося і свого не цураймося!

Софія Коса, 10-Б кл.

Перлина прибалтійського краю

Мільйони людей у всьому світі проводять свою відпустку, подорожуючи. Вони подорожують, щоб побачити інші країни й континенти, сучасні міста й руїни стародавніх міст, подорожують, щоб насолодитися мальовничими місцями або просто, щоб змінити обстановку в житті. Завжди цікаво відкривати щось нове, спостерігати за іншими умовами життя, зустрічати різних людей, пробувати іншу їжу, слухати музичні ритми й робити багато фотографій на згадку.

І от нам пощастило побувати в Естонії. На осінніх канікулах ми їздили на міжнародний семінар «Участь молоді в демократії сучасної країни». Хтось міг подумати, що це буде пусте марнування часу. Але це не так. Адже канікули, які ти проводиш за кордоном, не може зіпсувати навіть найнудніша тема семінару.

І ось прийшов час: документи зроблені, білети куплені, валізи спа-

ковані. Ми з легкістю попрощались із Куликівкою. І вже ввечері в Києві, коли нам на валізи повісили ярлички, ми зрозуміли, що від'їжджаємо за кордон. Ми подолали 6 митних пунктів, 20 з лишком годин їхали автобусом. І ось, нарешті, вїхали в Естонію.

На семінарі були представники трьох країн: Естонії, Німеччини та України. Усі ми жили в мальовничому містечку Моосте, у прекрасних середньовічних будинках. Нас вразили надзвичайно чисті вулиці та узбіччя доріг. У повітрі пахло Євросоюзом =)

Ми дуже багато дізнались про демократію в інших країнах завдяки проведенню конференцій та тематичним вечорам. Також були організовані поїздки в Пилву та Тарту. Там ми брали участь у вирішенні деяких питань їхнього самоврядування. Саме в Естонії ми дізнались, що таке СПРАВЖНЯ демократія. Там усі були рівні! Німець Олівер, якому 28 років, і ми, шістнадцятирічні підлітки - усі були рівні! Можливо, наші вислов-

ПІЗНАЄМО ЄВРОПУ

лювання й думки були не завжди правильними, але вони теж брались до уваги. Нам дійсно довели, що молодь Євросоюзу бере активну участь у вирішенні завдань із проблем демократії. На нашу думку, на семінарі ми багато чому навчилися.

А взагалі, спасибі організаторам цього семінару за таке гарне поєднання праці й відпочинку! І особисто від нас ВЕЛИЧЕЗНЕ спасибі керівникам нашої делегації Надії Миколаївні Дорошенко та Ользі Миколаївні Труш. Ще хочемо подякувати членам нашої делегації: Дімі Грінченку, Андрію Гнитуші, Марині Євдокименко, Сергію Чечітку, Софії Косій, Сергію Савицькому, Аліні Близнюк та Наташці Реві за прекрасно проведений час, за підтримку у хвилини розчарувань та за НЕРЕАЛЬНІ веселощі. GOOD JOB! J

Як і більшість мандрівників, ми не пропустили жодної можливості сфотографувати мальовничі краєвиди Естонії. Пізніше, можливо, через багато років ці фотографії нагадають нам про щасливий час, який ми провели в Естонії.

Побувавши в Естонії ми зрозуміли, що нам є до чого прагнути і є на що рівнятися. Адже ми, молодь України, здатні на все! І хотілося б закінчити словами однієї пісні: «Ми змінимо світ, зітрем стереоти-

пи, ми –молодь України, її шалені діти!»

*Дарина Башта, Надія Кузуб,
10-А клас*

Мої останні шкільні літні канікули

Цілий місяць своїх останніх шкільних літніх канікул мені пощастило провести знову в чарівній Німеччині. Кожен день протягом того незабутнього місяця був насичений цікавими подіями, веселими пригодами, спогади про які назавжди залишаться в пам'яті. Як і в минулі роки, я жила в тій же самій сім'ї, серед людей, які стали мені рідними й близькими. Найбільше в цій країні мене вразила висока європейська культура звичайних німців, простих людей.

У нас була ціла програма проведення канікул, насичена різними заходами, подорожами, екскурсіями. Але був, звичайно, і час для того, щоб просто поспілкуватися з друзями та членами моєї другої рідної сім'ї. Назавжди запам'ятаю я прогулянки містом, у якому жила, подорожі в Дюссельдорф, Шлосбург, Ессен. Особливо закарбувався шопінг, який я провела разом із своїми подругами в торговому центрі міста Ессен. Як справжні панянки, ми провели там аж 5 неймовірних годин!

Шкода, що час летить так швидко. Їхала додому трохи засмучена: прощання з гарними людьми, розставання з друзями в Києві... Та я сподіваюсь, що не в останній раз ми бачилися з тими, з ким подружилися. Адже Земля кругла, і ніхто не знає, яким вітром і куди тебе знову закине наступного разу. Усім хочеться побажати таких неповторних канікул, які були в мене цього року. Після настільки щасливих днів завжди хочеться вигукнути на весь світ: «Життя – класна річ! Тому – живіть весело!»

Спогадами про свої останні шкільні літні канікули ділилася одинадцятикласниця Віка Супрун

VIP-запрошення в казку

Мабуть, усі чули про грандіозне вокальне шоу світового масштабу «Х-фактор». І мені, як людині закоханій у пісню, безмежно хотілося туди потрапити. Таку можливість дає проєкт «Х-фактор онлайн».

Удома перед веб-камерою я співав пісні, розміщав їх на сайті проєкту, слідував, як проходило голосування протягом тижня. Потім продюсери телеканалу СТБ обирали одного учасника з трьох категорій для виступу в прямому ефірі. Я розповів про це своїм друзям, рідним, однокласникам та іншим учням нашої школи. І вони мене підтримали. Я щиро вдячний учням Куликівської ЗОШ, а також учителям, які були зареєстровані в соціальній мережі «Вконтакті» та мали змогу голосувати, адже без їхньої підтримки не було б такого результату: у категорії «хлопці» я зайняв 2-ге місце за перший тиждень моєї участі та 1-ше – за наступний. Ми попрацювали плідно, але щасливчиком, якого вибрали співати в прямому ефірі, став інший учасник. Мені ж за 1-ше місце дали VIP-запрошення на прямий ефір у якості гостя.

Я справді потрапив у казку. Познайомився з учасниками проєкту «Х-фактор», зустрівся та поспілкувався з переможцями інших категорій, фотографувався із зірками, фіналістами шоу, брав у них автогра-

фи. Шість годин, які я провів на прямому ефірі, пролетіли, як одна мить. По закінченні шоу, о другій годині ночі, з гарним піднесенням настроєм глядачі зайняли місця в комфортабельному автобусі з логотипом «Х-фактор», і згодом дорогою додому, наспівуючи пісні, ми мчали вулицями, милуючись красою нічної столиці.

**Андрій Гнилуша,
переможець**

Our impressions!

Наші враження!

*Уже вдруге в Куликівській школі проходили стажування та проживали в родинях наших учнів представники Корпусу Миру при посольстві США в Україні. Із 23 вересня по 13 грудня 2011 року **Картрайт Вірджинія, Ференбах Келлі, Армстронг Гарретт, Магі Келлі та Шауер Деніел** жили в Куликівці, спілкувалися з нашими людьми, знайомилися з нашою культурою, нашою системою освіти, проводили уроки англійської мови та виховні заходи. Перед від'їздом із Куликівки американські друзі поділилися з нами своїми враженнями від перебування на Куликівщині.*

I loved living and working in Kulykivka! The first weeks were hard, but now it feels like my home. Even though I am very far away from my family, I am happy because I have so many new friends and wonderful students. You are all amazing students and I will miss you and your teachers too. Keep studying English.

Virginia Cartwright

Мені подобалося жити й працювати в Куликівці! Перші тижні були важкими, але тепер це містечко стало мені домівкою. Хоча я дуже далеко від своєї сім'ї, я щаслива, тому що знайшла багато нових друзів і чудових учнів. Ви всі дивовижні, мені буде не вистачати вас і ваших учителів. Продовжуйте вдосконалювати свої знання з англійської мови.

Переклад Альони Байрак

I will never forget my time in Kulykivka. I made many new friends here. The students here are happy. Creative and kind. The teachers are as well. Your town truly feels like home to me. I hope to visit again soon!

Dan Schauer

Я ніколи не забуду час, проведений у Куликівці. Я знайшов багато нових друзів. Учні тут щасливі, креативні, добрі. Учителі також хороші. Ваше містечко стало для мене справжнім домом. Я сподіваюсь приїхати до вас знову!

Переклад Максима Бочарова

I have really enjoyed living in Ku-

Iykyivka
and working in the school here for the past three month.
All of the teachers have been very friendly and supportive, and the students are enthusiastic and eager to learn and get involved in events. Thank you to everyone for being so welcoming and hospitable, and I will always remember my great memories from Kulykivka, and I hope to come back to visit soon.

Kelly Fechrenbach

Мені дуже сподобалось жити в Куликівці та працювати тут, у школі, протягом трьох місяців. Усі вчителі були дружелюбні, чуйні, а учні сповнені ентузіазму й завзятості до навчання. Вони також брали активну участь в усіх заходах. Дякую всім за вашу гостинність і ласкавий прийом, я завжди пам'ятатиму Куликівку й сподіваюся скоро завітати сюди.

Переклад Софії Косої

I really enjoyed living and working in Kulykivka. The teachers and students were excited to have us and made us feel welcomed. The whole community made us fell at home and comfortable. We will all miss Kulykivka very much but I am sure we will be back to visit soon!

Kelly Magee

Я насправді задоволена життям і роботою в Куликівці. Учителі й учні були раді нас бачити й завжди проявляли гостинність. Завдяки доброзичливому оточенню ми почували себе комфортно, неначе вдома. Я й мої друзі будемо дуже сумувати за Куликівкою, але я впевнена, що ми скоро знову сюди повернемося.

Переклад Ірини Борисенко

I liked to teach lessons in Kulikovo school.
English teachers were very helpful, friendly and huchut students learn, the lessons so far, and thanks for your borscht!

Garrett Armstrong

Мені подобалося викладати уроки в Куликівській школі. Учителі англійської мови дуже нам допомагали. Учні дружні, вони хочуть учитися. І спасибі за борщ!

Переклад Андрія Стеценка

Змагання серед розумників: битва за чемпіонський пояс

Цьогоріч вдруге відбувся обласний чемпіонат для юних інтелектуалів «Віват,інтелект!». Популярність телегри впевнено зростає й виходить на міжнародний рівень, адже переможці – команда «П'ятнашки» ліцею №15 м.Чернігова – у напруженій боротьбі зійшлися із когортою інтелектуалів Брянщини та Гомельщини й стали другими. Збірна Куликівського району (Грінченко Д., Гнилуша А., Моргацький В., Рева Н. та Сапсай М.) також брали участь у змаганні й показали відмінний результат, ставши другими у своїй групі.

Тож натхненні гарними відгуками про куликівський інтелект, ми вирішили провести щось подібне у своїй альма-матер.

Розпочалась підготовка: формування правил, складання питань, запис та монтаж відео-, фото - та аудіо матеріалів, візиток...

І вже 18 листопада відбулася перша відбіркова гра шкільного чемпіонату для розумників «Віват, інте-

лект!» за участі 8-А,Б та 9-А,Б класів. Команди справді гарно підготувались. Особливо хотілося б відмітити 8-Б клас. Їхня команда «Максимум» мала шалену підтримку – після кожної вдалої відповіді зала просто переповнювалась емоціями вболівальників.

Загальна ж таблиця результатів вєчора мала такий вигляд:

Місце	Клас	Бали
I	8-Б	11
II	9-А	9
III	9-Б	5
4	8-А	4

Тож за правилами чемпіонату, до фіналу потрапили 2 команди, які посіли 1 та 2 місця, відповідно 8-Б та 9-А.

Друга гра зібрала повну залу вже наступного тижня – 25 листопада. Своїм інтелектом того вечора мірялись десяти та одинадцяті класи. Боротьба цього разу була ще більш напруженою. Кожна команда намагалась довести, що саме вона гідна боротися у фіналі чемпіонату. Групи підтримки також не пасли задніх і активно «коментували»

хід подій.

У принципі, результати не стали сенсацією, але класи опинились на таких щаблинах у загальному заліку:

Місце	Клас	Бали
I	11-Б	10
II	11-А	7
III	10-Б	4
4	10-А	2

До третьої гри отримали путівку обидва одинадцяті класи.

Тритижнева перерва чекала на фіналістів. Цей час вони могли використати, щоб підготуватись і покращити командну роботу. Нарешті настало 16 грудня – день фіналу. Насичений різними видами питань, він став неочікуваним і водночас дуже цікавим для команд. Після шести раундів двома суперфіналістами стали команди 11-А та 11-Б класів. У двох останніх геймах вони мали дізнатися, яка із них має носити звання чемпіона школи з брейн-рингу. Але ми не були б Куликівською школою, коли б не зламали стандартний сценарій, адже суперфіналу нам не вистачило. Лише після двох додаткових боїв стало відомо, що найрозумніші цьогоріч – юні знавці наук із 11-Б класу, з чим їх і вітаємо =)

Переможці отримали приємні сувеніри, а учасники – свої заслужені відзнаки. І хоча це зовсім не має значення, та давайте все-таки поглянемо, скільки правильних відповідей дала кожна з команд.

Місце	Клас	Бали
I	11-Б	12
II	11-А	10
III	8-Б	6
4	9-А	2

Тож, підсумуємо: 8 команд, 40 учасників, майже 150 питань, 10 відомих гостей, кількадесят музичних номерів – і все це за 1 місяць!

Як бачите, ми здатні організувати й провести щось мегацікаве. Усе залежить лише від бажання. Тож давайте й надалі так працювати й, звісно ж, удосконалювати й поповнювати свій рівень інтелекту.

А наостанок, моя традиційна фраза, що вже добре запам'яталась усім учасникам: «Віват, інтелект!» - це дорога до знань!» =)

**Дмитро Грінченко,
ведучий чемпіонату**

Позитивна самооцінка

Шануй себе, шануватимуть і люди тебе

Самооцінка - це те, як людина себе бачить.

Якщо людина відчуває себе невдахою й думає, що не варто щось змінювати в житті, то ми можемо вважати самооцінку людини низькою. Отже, самооцінка – віра в себе.

Любов до себе стає передумовою й мірою нашого ставлення до ближніх. Якщо людина не має достатньої любові до себе, то вона неспроможна любити інших. “Полюби ближнього свого, як самого себе”. А як ми можемо любити ближніх, коли не любимо себе? Народна мудрість говорить: “Шануй себе, шануватимуть і люди тебе”.

Тест на визначення рівня вашої самооцінки

Люди з низькою самооцінкою

1. Упевнені в глибині душі, що мало чого варті.
2. Бояться робити помилки.
3. Постійно мріють про фізичну досконалість.
4. Обмежуються пересічними та безпечними інтересами й діями.
5. Не вміють сприймати компліментів.
6. Бувають або балакучими та пихатими, або приниженими та нерішучими.
7. Іноді дозволяють крутити собою, як завгодно, чи намагаються командувати іншими.
8. Схильні до самознищення, наприклад, до вживання наркотиків.
9. Не сприймають критику або впадають через неї у відчай.
10. У спілкуванні з іншими, перш за все турбуються про те, яке вони справляють враження.

Люди з високою самооцінкою

1. Глибоко впевнені, що вони багато чого варті.
2. Роблять помилки і вчаться на них.
3. Сприймають свою зовнішність такою, якою вона є, навіть коли вона недосконала.
4. Досліджують нові можливості та інтереси, використовують усі можливості для зростання.
5. Спокійно сприймають компліменти.
6. Безпосередні у спілкуванні з іншими.
7. Живуть у гармонії з собою, не відчувачи зверхності над іншими людьми.
8. Турбуються про своє фізичне та емоційне здоров'я.
9. Сприймають критику як можливий шлях до зростання.
10. З повагою ставляться до себе й до інших.

Пам'ятайте, люди здатні розв'язати всі проблеми, якщо навчатися з розумінням та з любов'ю ставитися до себе та до ближніх. Утверджуючи власну гідність, навчившись любити й цінувати себе, набагато легше побачити й полюбити добро в інших. Бо самоповага й позитивна самооцінка не егоїстичні. Ми достойні любові до себе.

Висока чи низька самооцінка – це не присуд на все життя. Усе в наших руках! Якщо хочете стати впевненими в собі, то не повинні боятися життя. Ми здатні справитися з будь-якими перепонами, якщо тільки виявимо бажання та наполегливість. Якщо таку людину хтось ображає чи не любить, то вона розуміє, що це скоріше труднощі й проблеми цих інших. Тому не сприймає серйозно й не бере

до серця незаслужених негативних думок про себе.

Вправа на підняття рівня самооцінки

1. Намалуйте три речі, які ви добре робите.
2. Намалуйте ваш найбільший успіх у житті.
3. Намалуйте своє хобі.
4. Намалуйте свою найзаповітнішу мрію.

Ця вправа дає вам змогу підвищити свою самооцінку. Мабуть, та людина, яка вважає себе невдахою, малюючи, задумувалася: а що я досяг за своє ще таке коротке життя?

Десять кроків до того, як полюбити себе. (поради Луїзи Хей)

1. Відмовтесь від критики. Сприймайте себе такими, які ви є.
2. Не лякайте себе. Перелаштуйте свій зляканий розум на думки про приємне (наприклад, кремкові троянди).
3. Будьте м'якими, добрими й терплячими. Ставтесь до себе, як до іншої людини, яку ви по-справжньому любите.
4. Будьте добрими до своїх думок. Самоїдство - це прояв ненависті до своїх думок. Просто поміняйте тему для роздумів.
5. Хваліть себе. Нагадуйте собі, як ви гарно з усім справляється.
6. Підтримуйте себе. Знайдіть спосіб підтримувати себе: зверніться до друзів за допомогою.
7. Любіть свої недоліки. Із любов'ю прощайтесь зі старою негативною поведінкою.
8. Турбуйтеся про своє тіло. Правильно харчуйтеся, займайтеся спортом. Ніколи не вживайте НР. Турбуйтеся про той храм, у якому ви живете, доглядайте за ним!
9. Робота з дзеркалом! Частіше дивіться в свої очі, говоріть про зростаючу любов до себе. Бодай раз на день скажіть собі перед дзеркалом: "Я люблю тебе, я дійсно люблю тебе!"
10. Приступайте прямо зараз! Не відкладайте все на потім. Почніть зараз - робіть усе, що можете.

Любімо себе, хвалімо себе за гідні вчинки та досягнення, підтримуймо себе в скруті та безвиході. Ми варті любові до себе!

На все добре, друзі!

*Т.А. Динник,
психолог школи*

НАШ ФОТО

РЕПОРТАЖ

Просто спостерігай

Учень сказав учителю:

- Я витратив більшу частину дня, думаючи про речі, про які не повинен думати, бажаючи того, чого не повинен бажати, будуючи плани, яких не повинен будувати.

Учитель запросив учня на прогулянку в ліс. По дорозі він указав на рослину й запитав учня, як вона називається.

- Це беладонна, - відповів учень. - Вона може вбити кожного, хто з'їсть її листя.

- Але вона не може вбити того, хто просто спостерігає за нею, - сказав учитель. - Подібно до цього, **негативні бажання не можуть викликати ніякого зла, якщо ти не дозволиш їм спокусити тебе.**

Пауло Коельо

Істинний спокій

Жив один король. Одного разу він запропонував нагороду за кращу картину спокою. Багато художників намагалися намалювати таку картину. Король вибрав два кращих полотна, які йому особливо сподобалися.

На одній картині було зображено тихе озеро. Воно, як дзеркало, відображало гори, що підносилися навколо нього, блакитне небо з білими хмарами. Кожен, хто дивився на цю картину, думав, що це й є досконале втілення спокою.

На другій картині теж були гори, але нерівні й голі. Над ними нависало розбурхане небо, ішов дощ, спалахувала блискавка. Із гірської стіни падав пінистий водоспад. Усе це не виглядало мирно! Проте, поглянувши уважніше на водоспад, король побачив за ним крихітний куцик, що ріс в ущелині скелі. На ньому птиця звила гніздо. І там, в оточенні стрімко падаючої бурхливої води, вона висиджувала пташенят!

Саме цю картину й вибрав король. Він сказав:

- **Спокій - це не те місце, де тихо й мирно, де немає шуму й неспокою, де немає напруженої роботи. Спокій - це коли все це є, однак ви зберігаєте мир і спокій у своєму серці.**

Автор невідомий

Шкільні приколи

Записи в щоденнику

- *Кинув під ноги вчителю 100 доларів, чим поставив його в незручне положення*
- *Планові батьку! Підтримай свою дитину. Хочеться подивитись їй у вчі.*
- *Ваша дочка - це щось! Що саме - поясню при зустрічі*
- *Жив своїм життям на уроці біології*
- *Заснув на уроці фізкультури під час кросу. Проправ поворот.*
- *Розмовляв на уроці співу, зрубив учителеві що це реп.*

Учителька на батьківських зборах:

- На уроці хімії через досліди Вовочки постраждав увесь клас!
- Я вас зрозумів!
- Пробачте, ви - тато Вовочки?
- Ні, батьки Вовочки евакуйовані з міста, я їхній сімейний сапер...

- Тату, - говорить Вовочка, - я маю тобі сказати, що завтра в школі відбудуться маленькі збори учнів, батьків і вчителів.

ШКІЛЬНІ ПРИКОЛИ

- Що значить «маленькі»?
- Це тільки ти, я і класний керівник.

Учителька говорить Вовочці:

- Назви чотири головні явища природи.
- Вогонь, вітер, блискавка.
- А ще одне?
- Е-е-е-е, ну-у-у-у, е-е-е-е-е...
- Ну, чим ми миємо руки?
- А, пригадав, мило!

Учителька розпитує дітей, у кого ким працюють батьки. Вовочка:

- Моя мама повія!
 - Та як ти смієш, іди до директора та все розкажи йому!
- Через деякий час Вовочка входить до класу й щось ховає за спиною.
- Ну, що сказав директор?
 - Директор сказав, що всі професії важливі, дав цукерок і записав мою домашню адресу.

Тато запитує у Вовочки:

- Ну як твої справи в школі?
- Погано. Учителі весь час про щось запитує. Напевно, сам нічого не знає.
- Вовочко, чому в тебе в диктанті суцільні пропуски?
- А, це, Мар'яно, місце для реклами!

Вовочка стрибає на дивані. Мама говорить:

- Синку, не стрибай, а то живіт буде великим.
- Наступного дня Вова зустрічає вагітну жінку й запитує:
- Ну що, дострибалась?

Батько відчитує Вовочку:

- Скільки разів я тобі говорив, щоб ти не грався з сірниками!
- Я не грався, я прикурював.

Приходить Вовочка зі школи додому – задоволений і прямо з порога:

- Мамо, я в зоологічній олімпіаді виграв!
- Молодець, а які запитання були?
- Скільки ніг у страуса. Я відповів – три.
- Але ж у страуса лише дві ноги.
- Так, але всі решта сказали, що чотири.

- Гачки пиши акуратніше, Вовочко!
- Це не гачки, це інтеграли, татку.

- Вовочко, що має зробити захисник Вітчизни в першу чергу?
- Захистити себе від військкомату.

- Вовочко, коли ти народився?
- 29 лютого.
- Пощастило тобі, що рік був високосним, а то міг би взагалі не народитися.
- Дівчино, ходімо, я пригощу вас мартіні.
- Відвалить, чоловіче, у мене є хлопець!
- Є хлопець? А в мене є квартира, машина, вілла в Іспанії й купа бабла!...
- Дівчино, чому ви плачете?!
- Я тільки що з хлопцем розлучилася!

Першокласник Вовочка приходить 1 вересня після школи додому й каже:

- Тату, я сьогодні дівчинку за косичку смикнув, а вона мене стукнула підручником по голові!
- А ніхто тобі, сину, легкого життя й не обіцяв.

З Новим роком та Різдвом Христовим!

Злагоди й достатку, здоров'я й наснаги всім нашим читачам! Хай Дракон буде прихильним до вас у 2012-му році, хай залюбки дарує вам везіння, удачу, здійснення мрій! Хай радують вас ваші рідні й близькі, хай панують у ваших оселях мир та благополуччя!

Тріумфів вам і перемог у Новому році!

Січень							Лютий							Березень						
пн	2	9	16	23	30		6	13	20	27				5	12	19	26			
вт	3	10	17	24	31		7	14	21	28				6	13	20	27			
ср	4	11	18	25			1	8	15	22	29			7	14	21	28			
чт	5	12	19	26			2	9	16	23				1	8	15	22	29		
пт	6	13	20	27			3	10	17	24				2	9	16	23	30		
сб	7	14	21	28			4	11	18	25				3	10	17	24	31		
нд	1	8	15	22	29		5	12	19	26				4	11	18	25			
Квітень							Травень							Червень						
пн	2	9	16	23	30		7	14	21	28				4	11	18	25			
вт	3	10	17	24			1	8	15	22	29			5	12	19	26			
ср	4	11	18	25			2	9	16	23	30			6	13	20	27			
чт	5	12	19	26			3	10	17	24	31			7	14	21	28			
пт	6	13	20	27			4	11	18	25				1	8	15	22	29		
сб	7	14	21	28			5	12	19	26				2	9	16	23	30		
нд	1	8	15	22	29		6	13	20	27				3	10	17	24			
Липень							Серпень							Вересень						
пн	2	9	16	23	30		6	13	20	27				3	10	17	24			
вт	3	10	17	24	31		7	14	21	28				4	11	18	25			
ср	4	11	18	25			1	8	15	22	29			5	12	19	26			
чт	5	12	19	26			2	9	16	23	30			6	13	20	27			
пт	6	13	20	27			3	10	17	24	31			7	14	21	28			
сб	7	14	21	28			4	11	18	25				1	8	15	22	29		
нд	1	8	15	22	29		5	12	19	26				2	9	16	23	30		
Жовтень							Листопад							Грудень						
пн	1	8	15	22	29		5	12	19	26				3	10	17	24	31		
вт	2	9	16	23	30		6	13	20	27				4	11	18	25			
ср	3	10	17	24	31		7	14	21	28				5	12	19	26			
чт	4	11	18	25			1	8	15	22	29			6	13	20	27			
пт	5	12	19	26			2	9	16	23	30			7	14	21	28			
сб	6	13	20	27			3	10	17	24				1	8	15	22	29		
нд	7	14	21	28			4	11	18	25				2	9	16	23	30		